

PERSBERICHT

Postume uitreiking oorlogs onderscheiding

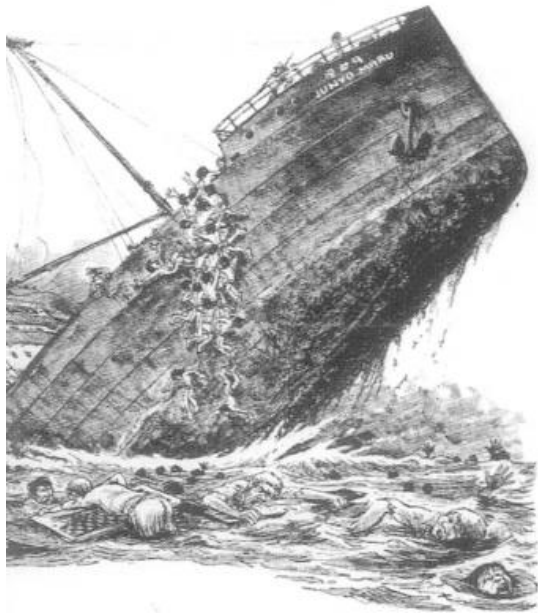
Ruim 70 jaar na zijn dood zal aan de, in WO2 omgekomen, Heiko Roelf Roelfsema (1891-1944) postuum het Mobilisatie-Oorlogskruis worden toegekend.

Op initiatief van Luitenant-kolonel b.d. Jacq. Brijl zal op 24 februari de Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht, Luitenant-generaal B.H. Hoitink deze onderscheiding uitreiken aan diens oudste zoon, Roelf Roelfsema (93). Deze plechtigheid vindt plaats in aanwezigheid van familie en genodigden in de Commandantswoning van het Koninklijk Tehuis voor Oud-Militairen en Museum Bronbeek te Arnhem.

Heiko Roelfsema, al vanaf 1924 werkzaam als hoofd van de Neutrale Europese Lagere School te Djokjakarta, meldde zich in 1941 op vijftigjarige leeftijd bij het Koninklijk Nederlandsch-Indisch Leger (KNIL) om als Stadswacht de Japanse opmars te helpen stoppen. Direct na de invasie van de Japanners in maart 1942 wordt Heiko Roelfsema, met de inmiddels verkregen rang van Sergeant der 1^e klasse, krijgsgevangene gemaakt. Op 16 september 1944 wordt hij samen met 1100 Nederlandse, 1100 andere geallieerde krijgsgevangenen en 4200 Indonesische werksoldaten (*romuscha's*) onder erbarmelijke omstandigheden op transport gesteld op het gevangenenschip *Junyo Maru* om als dwangarbeider te gaan werken aan de *Pakan Baroe*-spoorlijn. Aangezien de Japanners tegen de conventie van Genève in geen rood kruis op het schip hadden aangebracht, wordt de *Junyo Maru* door de kapitein van de Britse duikboot *HMS Tradewind* niet als transportschip van krijgsgevangenen herkend. Hij besluit op 18 september 1944 met vier torpedo's het schip tot zinken te brengen. In een kwartier tijd zinkt het schip: ruim 5600 opvarenden komen om. De grootste scheepsramp ooit. (Ter vergelijking bij de ondergang van de *Titanic* kwamen 1500 van de 2250 passagiers om). Ook Heiko komt bij deze ramp om; vrouw en drie kinderen achterlatend. Slechts ruim 800 mensen overleven ternauwernood. Het merendeel zal later alsnog bij de aanleg van de spoorlijn sterven.

Aangezien er na 1942 nooit meer iets van Heiko is vernomen, is het voor zijn laatste nog in leven zijnde zoon Roelf en de (achter)kleinkinderen een enorme blijk van erkenning dat de minister van Defensie, zeventig jaar na het einde van de Tweede Wereldoorlog, de vrijwillige indiensttreding én het offer dat Heiko heeft gebracht, met het Mobilisatie-Oorlogskruis wil honoreren.

Het Oorlogskruis zal in ontvangst worden genomen door Roelf Roelfsema, nu 93 jaar oud en wonende te Lochem. Roelf was in 1937 uit Indië vertrokken om in Nederland zijn school af te maken en te gaan studeren. In 1943 dook hij in Sneek onder om aan de Duitsers te ontkomen. In 1944 meldde hij zich bij de Binnenlandse Strijdkrachten, waarvoor hij eetbonnen voor mede-onderduikers rondbracht. Na de bevrijding diende hij in Engeland bij de Koninklijke Luchtmacht als Oorlogsvrijwilliger (OVW'er), daarmee in de voetsporen van zijn vader tredend.

Ten slotte is kleinzoon Heiko (60), vernoemd naar zijn grootvader, aanwezig bij deze opmerkelijke en bijzondere postume uitreiking op het Landgoed Bronbeek bij Arnhem. Hij houdt de band met wijlen zijn opa in ere, als voorzitter van de Stichting Herdenking Slachtoffers Japanse Zeetransporten 1942-1945. Deze stichting herdenkt op Bronbeek jaarlijks alle bijna 70.000 mensen - militairen, burgers en Indonesische dwangarbeiders - die op de circa 150 zogenaamde *Hell Ships*, waaronder de *Junyo Maru*, verscheept werden en waarvan er circa 22.000 omkwamen als gevolg van ontberingen, wreedheden, torpederingen en bombardementen.

Dankzij de niet-aflatende inspanningen van Lt-kolonel Brijl zijn er de laatste jaren al meer dan 40 Mobilisatie-Oorlogskruisen namens de minister van Defensie uitgereikt. Jacq Brijl hoopt dat nog veel meer families hem zullen benaderen zodat hij onderzoek kan initiëren waaruit blijkt dat ook hun (groot)vaders deze al dan niet postume eer verdienen.